

ΘΕΣΠΕΙΑ
ΕΡΕΥΝΑ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΘΕΑΤΡΟΥ
ΛΑΜΑ
ΣΘΕΒ
NOTA
H
E
A
E
A
R
G
R
E
C
L
E
C

27 Μαρτίου 2019, 20:00
Θέατρο De Lijsterbes, Kraainem

Με τη συμμετοχή των Ελληνικών
Θεατρικών Ομάδων των Βρυξελλών

αθήνα
H
Ε
Ο
επίκουρο
αγκόσμο

NEWSVILLE
by the way of the world

people

Η φετινή εκδήλωση
αφιερώνεται στη μνήμη του
Γιώργου Ανδρονίδη

ΔΙΕΘΝΕΣ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΘΕΑΤΡΟΥ
Μήνυμα για την Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου 2019
Από τον Carlos CELDRÁN, Κούβα

Πριν από την αφύπνισή μου στο θέατρο, οι δάσκαλοί μου ήταν ήδη εκεί. Είχαν χτίσει τα σπίτια τους και την ποιητική τους πάνω στα απομεινάρια της ζωής τους. Πολλοί απ' αυτούς δεν είναι γνωστοί ή μόλις που τους θυμούνται: εργάστηκαν με αφετηρία τη σιωπή, στην ταπεινότητα του χώρου των προβών τους αλλά και στις κατάμεστες από θεατές αίθουσες θεάτρων τους, και σιγά-σιγά, μετά από πολλά χρόνια δουλειάς και εξαιρετικών δημιουργιών, έφυγαν από τα μέρη τους αυτά και εξαφανίστηκαν. Όταν κατάλαβα ότι το έργο μου και το πεπρωμένο μου θα ήταν να ακολουθήσω τα βήματά τους, συνειδητοποίησα επίσης πως είχα κληρονομήσει από κείνους αυτή τη συναρπαστική, μοναδική παράδοση του να ζεις στο παρόν χωρίς άλλη προσδοκία από το να πετύχεις την κρυστάλλινη διαφάνεια μιας στιγμής που δεν θα επαναληφθεί· μιας στιγμής συνάντησης με τον άλλον στο σκοτάδι ενός θεάτρου, χωρίς άλλη προστασία παρά μόνο την αλήθεια μιας χειρονομίας, μιας αποκαλυπτικής λέξης.

Η θεατρική πατρίδα μου είναι εκείνες οι στιγμές συνάντησης με τους θεατές που φτάνουν στο θεατρό μας κάθε βράδυ, από τις πιο ποικίλες γωνίες της πόλης μου, για να μας συνοδεύσουν και να μοιραστούν μαζί μας μερικές ώρες, λίγα λεπτά. Με αυτές τις μοναδικές στιγμές χτίζω τη ζωή μου, παύω να είμαι ο εαυτός μου, να υποφέρω για τον εαυτό μου, και ξαναγεννιέμαι και καταλαβαίνω την έννοια του θεατρικού λειτουργήματος: να ζεις στιγμές καθαρής εφήμερης αλήθειας, όπου ξέρουμε ότι αυτό που λέμε και κάνουμε εκεί, κάτω από τα φώτα της σκηνής, είναι αληθινό και αντικατοπτρίζει το πιο βαθύ, το πιο προσωπικό μέρος της ύπαρξής μας. Η θεατρική μου χώρα, η δική μου και αυτή των ηθοποιών μου, είναι μια χώρα που υφαίνεται από εκείνες τις στιγμές όπου αφηνόμαστε πίσω μας τις μάσκες, τη ρητορική, το φόβο να είμαστε αυτό που είμαστε, και δίνουμε ο ένας στον άλλον τα χέρια στο σκοτάδι.

Η παράδοση του θεάτρου είναι οριζόντια. Κανείς δεν μπορεί να βεβαιώσει ότι υπάρχει ένα παγκόσμιο κέντρο του θεάτρου, σε καμιά πόλη, σε κανένα προνομιούχο οικοδόμημα. Το θέατρο, όπως το έχω παραλάβει, απλώνεται μέσω μιας αόρατης γεωγραφίας που συμμειγνύει τις ζωές των δημιουργών του και τη θεατρική τέχνη σε μία και μόνη εννοιοποιητική χειρονομία. Όλοι οι δάσκαλοι του θεάτρου πεθαίνουν με τις μοναδικές στιγμές τους διαύγειας και ομορφιάς. Όλοι αργοσβήνουν με τον ίδιο τρόπο, χωρίς καμιά άλλη υπέρβαση που να τους προστατεύει και να τους κάνει διάσημους. Οι θεατρικοί δάσκαλοι το γνωρίζουν: καμιά αναγνώριση δεν μετράει μπροστά σε αυτή τη βεβαιότητα που είναι το θεμέλιο του έργου μας: να δημιουργούμε στιγμές αλήθειας, αμφισβήτησης, δύναμης, ελευθερίας μέσα στη μέγιστη αβεβαιότητα της προσωρινότητας. Τίποτα δεν παραμένει μετά απ' αυτούς παρά μόνο δεδομένα ή καταγραφές σε βίντεο και φωτογραφίες που θα συλλάβουν μόνο μια χλωμή εικόνα του ό,τι έχουν κάνει. Εκείνο που θα λείπει πάντα απ' αυτά τα αρχεία είναι η σιωπηρή ανταπόκριση του κοινού που ζει τη στιγμή αντιλαμβανόμενο πως αυτό που συμβαίνει εκεί δεν μπορεί να αναπαραχθεί έξω, πως η αλήθεια που εκεί όλοι μοιράζονται είναι μια εμπειρία ζωής, για μερικά δευτερόλεπτα πιο διαυγής από την ίδια τη ζωή. Όταν κατάλαβα ότι το θέατρο ήταν μια χώρα από μόνο του, μια μεγάλη έκταση που καλύπτει τον κόσμο ολόκληρο, γεννήθηκε μέσα μου μια απόφαση που είναι και μια απελευθέρωση: δε χρειάζεται να τρέξεις ή να απομακρυνθείς από εκεί που βρίσκεσαι, δε χρειάζεται να φρέξεις ή να μετακινήσεις. Εκεί που υπάρχει είναι το κοινό. Εκεί είναι οι συνεργάτες που χρειάζεσαι στο πλευρό σου. Εκεί, έξω απ' το σπίτι σου, έχεις όλη την καθημερινή πραγματικότητα, αδιαφανή και αδιαπέραστη. Εργάζεσαι τότε, από αυτή τη φαινομενική ακινησία, για να πραγματοποιήσεις το μεγαλύτερο των ταξιδιών, να επαναλάβεις την Οδύσσεια, το ταξίδι των Αργοναυτών: είσαι ένας ακίνητος ταξιδιώτης που βάζει ακατάπαυστα σε κίνηση την ακαμψία της πυκνής μάζας του πραγματικού σου κόσμου. Το ταξίδι σου είναι προς τη στιγμή, προς το λεπτό, προς τη συνάντηση καταπρόσωπο με τους ομοίους σου, που δεν θα επαναληφθεί. Το ταξίδι σου είναι προς αυτούς, προς την καρδιά τους, προς την υποκειμενικότητά τους. Ταξιδεύεις μέσα τους, στα συναισθήματά τους, στις αναμνήσεις τους, που τις ξυπνάς και τις κινητοποιείς. Το ταξίδι σου είναι ιλιγγιώδες και κανένας δε μπορεί να το καταμετρήσει ή να το περάσει απαρτηρήτο. Ούτε και μπορεί κανείς να αναγνωρίσει στο σωστό βαθμό· είναι ένα ταξίδι διαμέσου της φαντασίας του λαού σου, ένας σπόρος που θα σπαρεί στα πιο απροσπέλαστα εδάφη: στην πολιτική, ηθική και ανθρώπινη συνείδηση των θεατών σου. Επομένως, δεν μετακινούμαι, συνεχίζω στο σπίτι μου, ανάμεσα στους κοντινούς μου, σε φαινομενική ακινησία, δουλεύοντας μέρα και νύχτα, γιατί κατέχω το μυστικό της επιτάχυνσης.

Μετάφραση: Αριστείδης Λαυρέντζος

ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΝΟΥΡΙΟΣ

Ο Στρατής Πανούριος γεννήθηκε στη Λέσβο. Είναι ηθοποιός, σκηνοθέτης θεάτρου και κινηματογράφου και θεατρικός συγγραφέας, απόφοιτος της Δραματικής Σχολής του Εθνικού Θεάτρου (1990 – 1993) και του Εργαστηρίου Νέων Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων της Εταιρίας Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων. (1991-1992). Σπούδασε Σκηνοθεσία

Κινηματογράφου στο New York College – Film Studies στην Αθήνα υπό τη διεύθυνση του Δημήτρη Παναγιωτάτου. (2014-2016) και Σκηνοθεσία Θεάτρου στο Εργαστήρι Υποκριτικής και Σκηνοθεσίας της Πειραματικής Σκηνής του Εθνικού Θεάτρου υπό τη διεύθυνση του Στάθη Λιβαθινού. (2001-2004). Το 1993 παρακολούθησε το Εργαστήρι Αρχαίου Δράματος των αποφοίτων της Σχολής του Εθνικού Θεάτρου υπό τη διεύθυνση του Γιάγκου Ανδρεάδη.

Είναι μέλος του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου και συνεργάτης του Σουηδικού Ινστιτούτου Αθηνών και ιδρυτικό μέλος του Καλλιτεχνικού Οργανισμού «Κοχύλι».

Έχει σκηνοθετήσει παραστάσεις στο Εθνικό Θέατρο, στο Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου, στα Δημοτικά Περιφερειακά Θέατρα Πάτρας, Αργινίου, Κέρκυρας, στο Δημοτικό Θέατρο του Fasano στην Ιταλία, καθώς και σε θεατρικές σκηνές της Αθήνας, των νήσων Λέσβου, Χίου και Λήμνου σε συνεργασία με την Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου και τον Καλλιτεχνικό Οργανισμό «Κοχύλι». Έχει πραγματοποιήσει Εργαστήρια Υποκριτικής και Συγγραφής θεατρικών έργων για Δραματολόγους, Συγγραφείς, Ηθοποιούς, Ερασιτέχνες ηθοποιούς, Εκπαιδευτικούς και μαθητές στην Ελλάδα και την Κύπρο. Τα θεατρικά του έργα έχουν παιχθεί στην Ελλάδα και την Κύπρο. Έχει γράψει και ίδιες μεθόδους όπως: «Ο Παίκτης της Στιγμής» και «Σκηνοθετώντας το Θαυμαστό».

Έχει βραβευτεί το 1991 με το Πρώτο Βραβείο ποιήματος σε Πανελλήνιο Διαγωνισμό του περιοδικού Φιλολογική Επιθεώρηση με το ποίημα «Έρωτα», το 2006 με το Πρώτο Βραβείο Θεατρικού Έργου στον 2ο Διαγωνισμό Θεατρικών Συγγραφέων Αιγαίου από το Ομήρειο Πνευματικό Κέντρο Δήμου Χίου με το θεατρικό έργο για παιδιά «Αρίων», το 2008 με το Τρίτο Βραβείο στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό Μονόπρακτου που διοργάνωσε το Διεθνές Μεταφραστικό Κέντρο Ρόδου και το ΔΗΠΕΘΕ Ρόδου με το μονόπρακτο «Σιωπητήριο» και το 2015 με το Πρώτο Βραβείο της θεατρικής παράστασης LIVE LOVE RIDE στο Φεστιβάλ Θεάτρου Βαλίτσα.

Την περίοδο 2016-2017 συνεργάστηκε με το Μουσείο Μπενάκη και το Εθνικό Θέατρο υλοποιώντας μαζί με ηθοποιούς και τους επιμελητές του Μουσείου, μια πρωτοποριακή δράση. Ένα ερευνητικό πρόγραμμα με τίτλο «Από τη σιωπή της Προθήκης στο Θεατρικό Λόγο». Πρόκειται για μια διαφορετική μουσειακή περιήγηση στην οποία δραματοποιημένα κείμενα φωτίζουν πτυχές της ιστορίας που τα ίδια αντικείμενα αφηγούνται.

Από το Νοέμβριο του 2016 συμμετέχει στην υλοποίηση της πρωτοποριακής δράσης των Φυλακών Κορυδαλλού, του Εθνικού Θεάτρου και του Υπουργείου Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και της Γενικής Γραμματείας Αντεγκληματικής Πολιτικής στην δημιουργία του 1ου Θεατρικού Εργαστηρίου μέσα στις φυλακές με συμμετέχοντες από όλες τις πτέρυγες των φυλακών Κορυδαλλού. Συνεργάστηκε επίσης και με το Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων «Εν Δράση» μέσα στις φυλακές Κορυδαλλού. Μετά την «Τρικυμία» του Σαίξπηρ, ο βραβευμένος σκηνοθέτης του εθνικού θεάτρου και υπεύθυνος του θεατρικού εργαστηρίου Στρατής Πανούριος, ανέβασε το έργο «Θάλαμος Αρ. 6» του Τσέχωφ, με τους κρατούμενους να έχουν κάνει τη διασκευή του κειμένου. Στις 15 και 16 Μαρτίου 2019, στον ειδικά διαμορφωμένο χώρο του «Παλιού σιδηροδρόμου» των φυλακών θα παρουσιαστεί το έργο του Ντέιβιντ Μάμετ «Οικόπεδα με θέα», αποτέλεσμα του 9μηνου ερευνητικού εργαστηρίου που ήταν μια σπουδή πάνω στο αμερικάνικο θέατρο και συγκεκριμένα στο συγγραφικό έργο του Ντέιβιντ Μάμετ.

NOTA THEATRALE

Ο πολιτιστικός σύλλογος Νότα asbl και η ομάδα Νότα Théâtre ιδρύθηκαν τον Σεπτέμβριο του 2012 έπειτα από πρωτοβουλία μιας παρέας νέων ανθρώπων. Στόχος μας, να δημιουργήσουμε ένα χωνευτήρι καλλιτεχνικών ανησυχιών και ένα μέσο έκφρασης και δημιουργικότητας με εφελκυστικό την πηγαία ανάγκη για "συνάντηση" σε πνευματικό, πολιτιστικό και ανθρώπινο επίπεδο. Η Νότα Théâtre έγινε, από την πρώτη της θεατρική δραστηριότητα, δεκτή με ιδιαίτερη θερμότητα στους καλλιτεχνικούς κύκλους της ελληνικής κοινότητας που ζει στις Βρυξέλλες. Οι παραστάσεις συνοδεύονται από υπέρτιτλους στη γαλλική γλώσσα, συνεισφέροντας έτσι στην πολιτιστική διάδραση ανάμεσα στην ελληνική κουλτούρα και σε αυτές που φέρουν όσους ζουν στην πόλη αυτή. Παραστάσεις :

- Μάιος 2013 *Φούστα-Μπλούζα* του Θ. Ρέππα και Μ. Παπαθανασίου στο Théâtre Les Riches-Clares.

- Απρίλιος 2014 *Πώς να ληστέψετε μια τράπεζα* του Σάμι Φαγιάντ στο Théâtre Les Riches-Clares.

- Απρίλιος 2016 *Αντιγόνη* του Ζαν Ανούιγ στο Théâtre Marni.

- Ιούνιος 2016 *Αντιγόνη* του Ζαν Ανούιγ στο θέατρο Αντιγόνη Βαλάκου στην Καβάλα, υπό την αιγίδα του ΔΗΠΕΘΕ Καβάλας και του ερευνητικού κέντρου ΜΟΝΑ.

- Οκτώβριος 2016 *Αντιγόνη* του Ζαν Ανούιγ στο θέατρο Μελίνα Μερκούρη, στα πλαίσια του 7ου Πανελληνίου Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου.

- Μάρτιος 2018 *Crave (Λαχταρώ)* της Σάρα Κέιν στο θέατρο De Lijsterbes, στα πλαίσια της εκδήλωσης για την Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου.

Το κοινό των παραστάσεών μας, το οποίο τιμά κάθε φορά με την παρουσία του το θεατρικό μας εγχείρημα, οι συμμετέχοντες στις δραστηριότητες του συλλόγου και τα συνδρομητικά του μέλη, συμβάλλουν παράλληλα στο φιλανθρωπικό μας έργο, καθώς τα έσοδα διατίθενται για την οικονομική ενίσχυση ιδρυμάτων και τη στήριξη πρωτοβουλιών. Τα έσοδα μέχρι σήμερα έχουν διατεθεί:

- Ευθύμειο Κέντρο Κορίνθου (2013)

- Σύλλογος Εθελοντών κατά του Καρκίνου Ν. Καβάλας (2013)

- Παράρτημα Προστασίας του Παιδιού Καβάλας (2014)

- Πρωτοβουλία του Ελεύθερου Πανεπιστημίου Βρυξελλών ULB, "Urgences Grèce 2016" (2016).

Το φάσμα των δραστηριοτήτων του συλλόγου σε Βέλγιο και Ελλάδα, εκτός από θεατρικές παραστάσεις, περιλαμβάνει επίσης διοργάνωση σεμιναρίων από επαγγελματίες, βιβλιοπαρουσιάσεις, συναυλίες, εκθέσεις, καλλιτεχνικά και αθλητικά δρώμενα καθώς και ημερίδες που άπτονται εκπαιδευτικών και επιστημονικών θεμάτων.

Πληροφορίες-επικοινωνία: www.notatheatrale.com

notatheatrale@yahoo.com

<https://www.facebook.com/NotaTheatrale/>

ΤΙΠΟΤΑ, του Ευδόκιμου Τσολακίδη

Τι συμβαίνει σε μια παράσταση όταν δεν συμβαίνει τίποτα; Γιατί σε μια παράσταση πρέπει απαραίτητα να συμβαίνει κάτι; Όταν δεν συμβαίνει κάτι μήπως τελικά συμβαίνει κάτι πολύ πιο ενδιαφέρον απ' ό,τι όταν συμβαίνει κάτι; Το αντίθετο του 'τίποτα' είναι το 'όλα' ή το 'κάτι';

Παίζουν:

Βερόνικα Κόλιου, Βάλια Πανούση, Γιώτα Τσελέπη και ο Απόστολος Ιωακείμης

Σκηνοθεσία: Βούλα Καγιάσα

Ο συγγραφέας

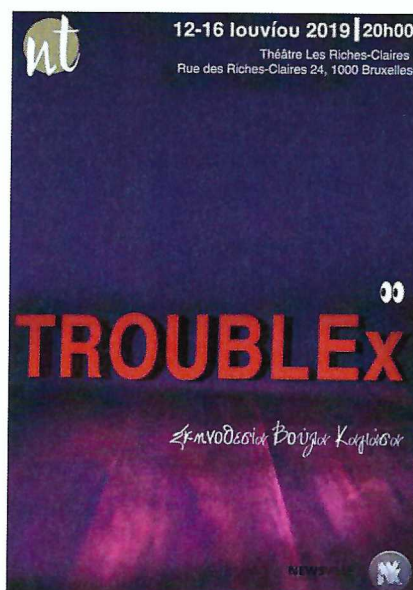
Ο Ευδόκιμος Τσολακίδης γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη (1962). Σπούδασε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου της Ρώμης. Αποφοίτησε με άριστα από τη Δραματική Σχολή του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος. Σπούδασε υποκριτική και σκηνοθεσία στο HB Studio στη Νέα Υόρκη με υποτροφία του αμερικανικού κράτους (Fulbright Foundation). Στο διάστημα αυτό παρακολούθησε μαθήματα στο Actors Studio.

Το 1998 ίδρυσε το "Θέατρο των Αλλαγών" (<http://www.toc.gr>) όπου έχει την διεύθυνση λειτουργίας, σκηνοθετεί παραστάσεις και διδάσκει μέχρι και σήμερα. Έχει διδάξει συστηματικά στη Ρώμη, στο Λονδίνο, στη Στοκχόλμη, στην Κωνσταντινούπολη, στην Τιφλίδα, στην Νέα Υόρκη, στο Παρίσι, στο Άμστερνταμ, στο Κατμαντού, στην Σμύρνη, στην Βηθελέμ, στην Ζυρίχη, στο Μιλάνο. Έχει παρουσιάσει δουλειά του σε Διεθνή Φεστιβάλ Θεάτρου. Έχει διδάξει στα τμήματα Θεάτρου των Πανεπιστημίων: Αλεξανδρείας στην Αίγυπτο, Τεχεράνης στο Ιράν, Ciudad del Carmen στο Μεξικό.

Από το 2005 διοργανώνει κάθε χρόνο το "In.F.o.Ma.T." (International Festival of Making Theater) μια διεθνή συνάντηση δημιουργών του θεάτρου που πραγματοποιούν θεατρικά εργαστήρια με συμμετοχές από διάφορα μέρη του κόσμου.

Έχει γράψει δύο θεατρικά, το "Αθήνα - Μόσχα" και το «Τίποτα». Και τα δύο έχουν μεταφραστεί και παίζονται σε διάφορες πανεπιστημιακές σχολές και θέατρα του κόσμου.

Επόμενη παράσταση της ομάδας Νότα Théâtre

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

Η Ελληνική Κοινότητα Βρυξελλών σύμφωνα με το καταστατικό της το οποίο χρονολογείται από το 1945 (κατάθεση καταστατικού 1943) οπότε και ιδρύθηκε, αναπτύσσει μεταξύ άλλων δραστηριότητες πολιτιστικού περιεχομένου για τους Έλληνες της ευρύτερης περιοχής Βρυξελλών, επίσης όμως κατά περίπτωση για όλους τους κατοίκους της πόλεως, με βελγική ή άλλη υπηκοότητα. Μεταξύ των δραστηριοτήτων αυτών είναι και το θέατρο. Ήδη στην πρώτη αρχή της δεκαετίας του 1980 η ελληνική κοινότητα ανέβασε τρία έργα: *Φον Δημητράκης* του Δημήτρη Ψαθά, *Γκόλφω* του Σπυρίδωνος Περσεσιάδη και *Το Όραμα του Λυτρωμού*, ένα πατριωτικό έργο του Λάμπρου Μάλαμα για την Ήπειρο.

Μία νέα χρυσή περίοδος για το θέατρο της Ελληνικής Κοινότητας Βρυξελλών ανοίγει στις αρχές της δεκαετίας του 90. Πρώτο έργο το *Ζητείται ψεύτης* του Δημήτρη Ψαθά. Παρουσιάστηκε στις Βρυξέλλες και στο Σαρλερουά, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων του Συλλόγου Ηπειρωτών. Στην πρεμιέρα της παράστασης στο πολιτιστικό κέντρο «Ζακ Φρανκ» των Βρυξελλών παρευρέθηκε και η κόρη του Δημήτρη Ψαθά, Μαρία, η οποία και μίλησε για το έργο του πατέρα της. Ακολουθεί το *Μια Ιταλίδα από την Κυψέλη* των Πολύβιου Βασιλειάδη και Νίκου Τσιφόρου, το *Κάτι κουρασμένα παλικάρια* των Κώστα Πρετεντέρη και Ασημάκη Γιαλαμά, το *Δεν είμαι εγώ ή η λογική* του Γρηγορίου Ξερόπουλου, *Δεσποινίς ετών 39* του Αλέκου Σακελλάρη, *Η Γυναίκα μου τρελάθηκε* των Πολύβιου Βασιλειάδη και Νίκου Τσιφόρου και τα έργα του Δημήτρη Ψαθά, *Οι ατίθασοι*, *Ο Αχόρταγος*, *Ξύπνα Βασίλη*, *Η χαρτοπαίχτρα*, *Φωνάζει ο κλέφτης* και άλλα.

Από τα τελευταία έργα που ξεχώρισαν είναι *Οι Συμπέθεροι από τα Τίρανα* των Ρέππα-Παπαθανασίου που ξαναπαίχθηκε σε σειρά 6 παραστάσεων μετά από τις 6 πρώτες αρχικές.

Στην αποψινή εκδήλωση για την Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου θα παιχθεί απόσπασμα από το έργο του Δημήτρη Ψαθά *Μαντάμ Σουσού*.

Τα παραπάνω έργα της δεκαετίας του 90 και μετά σκηνοθέτησε ο Δημήτρης Αργυρόπουλος, απόφοιτος της Σχολής Σταυράκου και σημερινός πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Βρυξελλών. Στους σκηνοθέτες έργων της Θεατρικής Ομάδας της Ελληνικής Κοινότητας θα πρέπει επίσης να αναφερθούν και ο Τάσος Νυχάς που σκηνοθέτησε τους «Επιτρέποντες» του Μενάνδρου και ο Γιάννης Γαβράς που σκηνοθέτησε το έργο «Το φιντανάκι» του Παντελή Χορν» σε συμπαραγωγή με την Ένωση Μακεδόνων Βελγίου και υπεύθυνο παραγωγής τον Αριστείδη Λαυρέντζο.

Ο θίασος της Ελληνικής Κοινότητας Βρυξελλών έδωσε την ευκαιρία σε πολλούς ηθοποιούς από όλα τα στρώματα της ελληνικής κοινωνίας των Βρυξελλών να εκφραστούν στη θεατρική τέχνη με το πηγαίο ταλέντο τους και χωρίς καμία περιττή επιτήδευση. Τέτοια είναι πράγματι η θεατρική έκφραση που πρυτανεύει στην Ελληνική Κοινότητα Βρυξελλών. Απλότητα, εγκάρδιότητα, χιούμορ. Πολλοί από τους ηθοποιούς της στη συνέχεια έπαιξαν και παίζουν σε άλλες θεατρικές ομάδες της πόλης. Ανοιχτή σε όλους τους ελληνικούς θιάσους της πόλης η Ελληνική Κοινότητα Βρυξελλών συνέβαλε στη δημιουργία ή/και στηρίξη τους κάθε φορά που χρειάστηκε.

Για παράδειγμα ο βασικός σκηνοθέτης της Δημήτρης Αργυρόπουλος ήταν ιδρυτικό στέλεχος του Ελληνικού θεάτρου Βελγίου το 1992. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην αίθουσα της Ελληνικής κοινότητας έγινε η ιδρυτική γενική συνέλευση του εν λόγω θιάσου.

Τέλος η Ελληνική Κοινότητα Βρυξελλών στηρίζει τις αρχές και τις αξίες του Διεθνούς Ινστιτούτου θεάτρου και της Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου με βάση την απαγόρευση κάθε διάκρισης στην άσκηση της θεατρικής τέχνης και τη συμβολή στην παγκόσμια ειρήνη.

Φωτογραφία από την παράσταση *Συμπέθεροι από τα Τίρανα* των Ρέππα-Παπαθανασίου του 2011 στο Θέατρο Tombert στις Βρυξέλλες σε σκηνοθεσία Δημήτρη Αργυρόπουλου, με τους: Τούλα Μονογιού, Τάσσο Φιλιππίδη, Στεφάνια Πανταζή, Μαρήνη Τζιώτη, Νίκο Τσουλάκο, Δαυίδ Λούκο, Ντανιέλ Αναστόπουλο, Rolleinde Dumont, και Γιώργο Μαγκλή.

Φωτογραφία από τις πρόβες του αποσπάσματος του έργου του Δημήτρη Ψαθά *Μαντάμ Σουσού* που θα ανεβάσει η Ομάδα της ΕΚΒ στις 27.3.2019, σε σκηνοθεσία Δημήτρη Αργυρόπουλου, με τους: Σπυριδούλα Αναστασίου, Τίνα Μονογιού και Παναγιώτη Ηλιάδη.

Επικοινωνία: dimitri.argyropoulos@outlook.be

35 Χρόνια Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι

Τον Φεβρουάριο του 1984 ξεκίνησε η περιπέτεια του Ελληνικού Θεατρικού Εργαστηρίου στις Βρυξέλλες (Atelier Théâtral Grec, Bruxelles) που συνεχίζεται έως σήμερα από Έλληνες υπαλλήλους των κοινοτικών οργάνων όχι μόνο από αγάπη για το θέατρο αλλά και από ανάγκη για μια αμεσότερη κοινωνική σχέση στις συνθήκες ζωής των Βρυξελλών τα πρώτα χρόνια μετά την ένταξη. Αν και αποτελείται, κυρίως, από Έλληνες υπαλλήλους των κοινοτικών οργάνων, η ομάδα είναι ανοιχτή σε οποιονδήποτε ενδιαφέρεται για το θέατρο. Άλλωστε δεν έχει καταστατικό, δεν έχει εκλεγμένα ούτε διορισμένα όργανα, δεν έχει οικονομική, πολιτική ή άλλη εξάρτηση. Ένας πυρήνας από το 1984 με πολλή προσωπική δουλειά και χωρίς καμιά εξωτερική ενίσχυση οικονομικής (προσπαθούμε να ισοσκελίζουμε τα έσοδα με τα έξοδα, χωρίς πάντα να το καταφέρνουμε) ή άλλης μορφής, με τη βοήθεια μόνο όσων συμμετέχουν κάθε φορά ενεργά καταφέρνει να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις μιας κατ'έξοχην ερασιτεχνικής ομάδας που είναι αναγκασμένη να λειτουργεί με αρκετούς περιορισμούς.

Το πρώτο έργο ανέβηκε τον Ιούνιο του 1985, αφού χρειάστηκε κάποιος χρόνος για τις απαραίτητες διαδικασίες για τη σταθεροποίηση της Ομάδας και την επιλογή του κατάλληλου έργου. Το έργο αυτό ήταν ένα άπαιχτο έως τότε έργο του Γιώργου Σκούρη, που τίμησε με την παρουσία του την πρώτη αυτή ιστορική παράσταση, *Η δίκη του Ορφέα και της Ευρυδίκης*. Στο διάστημα από την πρώτη παράσταση έως σήμερα παρουσιάστηκαν 57 θεατρικά έργα στην πλειονότητά τους από το ελληνικό ρεπερτόριο (μόνο το έργο *Αίτηση σε γάμο* του Α. Τσέχωφ και το έργο *Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας* του Σαίξπηρ έχουν παρουσιαστεί από το διεθνές θέατρο και αυτό για συγκεκριμένους λόγους: το πρώτο σε κοινή παράσταση με το έργο του Δ. Κορομηλά *Ο θάνατος του Περικλέους* λόγω της ίδιας εποχής, θεματολογίας και πλοκής, το δεύτερο γιατί βρήκαμε μια εξαιρετική διασκευή του θεατράνθρωπου Γιάννη Καλατζόπουλου, κατάλληλη για την παιδική μας σκηνή). Τα έργα αυτά καλύπτουν σχεδόν όλα τα είδη του θεάτρου- από κωμωδίες έως δράματα, από κλασικό έως σύγχρονο και νεωτερικό θέατρο και από μουσικό θέατρο έως ρεαλιστικό και ποιητικό μονόλογο.

Ένα σημαντικό μέρος της δουλειάς της Ομάδας αποτέλεσε το θέατρο «και για παιδιά και με παιδιά». Πολλές γενέες παιδιών από 5 ετών έως 17 πέρασαν από τη σκηνή του θεάτρου από το 1996 έως το 2008 και γαλουχήθηκαν στα μυστικά της εξαιρετικής αυτής τέχνης πλουτίζοντας τον εαυτό τους, αλλά και διασκεδάζοντας το κοινό των Βρυξελλών.

Η ομάδα μας συμμετείχε μετά από επιλογή σε πέντε διαγωνιστικά Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου:

- Με το έργο *Νταλίκα* της Κωστούλας Μητροπούλου στο Θεατρικό Διαγωνισμό του Δήμου Ιθάκης, το Σεπτέμβριο του 1987 και διακρίθηκε με το βραβείο της «καλύτερης παράστασης πρωτόπαιχτου έργου» (δεύτερο από πλευράς σπουδαιότητας) και το βραβείο Β' Γυναικείου ρόλου.

- Με το έργο *Ποιος ανακάλυψε την Αμερική;* της αδιόχαμνης στο Μάτι το 2018 Χρύσας Σπηλιώτη στο 30ό Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Καρδίτσας τον Μάρτιο του 2014 και διακρίθηκε με το βραβείο Β' Γυναικείου ρόλου (για δύο μέλη μας), το βραβείο Μουσικής Επένδυσης και έπαινο Σκηνοθεσίας.

- Με το έργο *Καπνοκράτωρ*, του Ανδρέα Στάικου στο 5ο " Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Ιεράπετρας τον Οκτώβριο του 2015 και διακρίθηκε με το βραβείο Β' Γυναικείου ρόλου και έπαινο ερμηνείας γυναικείου ρόλου.

- Με το έργο *Η κόμισσα της φάμπρικας*, των Α. Γιαλαμά-Δ. Πρετεντέρη, στο 32ο Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Καρδίτσας τον Μάρτιο του 2016 και διακρίθηκε με τα εξής βραβεία: Βραβείο Κοινού, βραβείο Α' Ανδρικού Ρόλου, βραβείο Β' Γυναικείου ρόλου, και έπαινο ερμηνείας γυναικείου ρόλου.

Η Ομάδα μας ήταν επίσης υποψήφια για το Βραβείο της Καλύτερης Παράστασης και το βραβείο Μουσικής Επιμέλειας.

- Με το έργο *Γάμος άνευ νύμφης* του Αλεξάνδρου Ρίζου Ραγκαβή στο 35ο Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Καρδίτσας τον Μάρτιο του 2019 βραβείο της. Αποτελέσματα δεν ήταν διαθέσιμα όταν τυπώθηκε το παρόν.

Επιλογή για την σημερινή εκδήλωση

Η Ομάδα μας παρουσιάζει στη σημερινή εκδήλωση δύο στιγμιότυπα από το ενιαίο έργο *Τελεία. gr*, μιας συμπαραγωγής της θεατρικής Εταιρείας Στοά του Θανάση Παπαγεωργίου και της ομάδας «ex animo» την θεατρική περίοδο 2009-2010. Οι τίτλοι τους είναι *Μαντάμ Σουσου* του Παναγιώτη Μέντη) και *Ελληνική γλώσσα* (των ex animo). Περισσότερα για το *Τελεία.gr* παρουσιάζονται σε άλλες σελίδες του προγράμματος. Επιλέξαμε επίσης και ένα στιγμιότυπο από την παράσταση *Εντός Σχεδίου* που ανέβηκε από το Θέατρο των Καιρών σε κείμενα πολλών γνωστών θεατρικών συγγραφέων. Το στιγμιότυπο αυτό έχει τίτλο *Κατάσταση μη αναστρέψιμος* και έχει γραφτεί από τον Δημήτρη Κεχαϊδή. Ταιριάζει δε απόλυτα με το ύφος και τη διάθεση του *Τελεία.gr* αφού αναφέρεται στα προβλήματα του συστήματος υγείας της χώρα μας με κωμικό αλλά και σκωπτικό θεατρικό τρόπο.

Προσεχείς εκδηλώσεις της Ομάδας μας

Η προσεχής παράσταση της Ομάδας μας προγραμματίζεται για το διάστημα 10-13 Οκτωβρίου, με το έργο *Η Γυνή να φοβήται τον άνδρα*, του Γιώργου Τζαβέλλα, που ανέβηκε το 1958 με πρωταγωνιστή τον Βασίλη Λογοθετίδη, σε σκηνοθεσία Γιάννη Αμπαζή. Το έργο ανέβηκε αρχικά ως θεατρικό το 1958 με πρωταγωνιστή τον Βασίλη Λογοθετίδη και την Ίλνα Λιβικού σε σκηνοθεσία του ίδιου του Γιώργου Τζαβέλλα και στη συνέχεια μεταφέρθηκε στη «μεγάλη οθόνη» πάλι σε σκηνοθεσία του συγγραφέα και πρωταγωνιστές τον Γιώργο Κωνσταντίνου και την Μάρω Κοντού, αποτελώντας και το «κύκνειο άσμα» του.

Η Ομάδα στην έναρξη της προετοιμασίας του νέου έργου

Ευχαριστούμε το κοινό των Βρυξελλών για τη διαχρονική υποστήριξη των προσπαθειών μας.

Η Ομάδα

Επικοινωνία: tasos.nychas@gmail.com

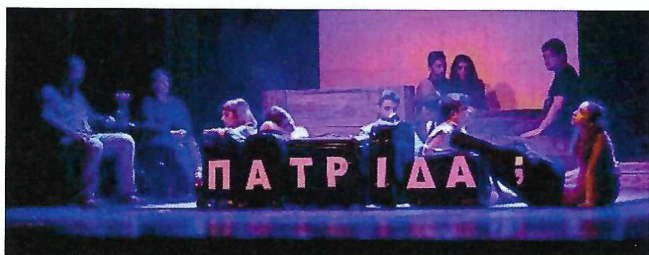
άλμα < αρχαία ελληνική ἄλμα < ἄλλομαι

Στο λεξικό διαβάζουμε ότι *άλμα* στα ελληνικά είναι η κίνηση ανθρώπου ή ζώου που με μιας βρίσκεται στον αέρα και περνάει πάνω από κάποιο εμπόδιο ή φτάνει σε θέση ψηλότερη από την αρχική ή διανύει μεγάλη σχετικά απόσταση, καθώς και μεταφορικά η θεαματική πρόοδος. Σε πολλές λατινογενείς γλώσσες (ισπανικά, ιταλικά, πορτογαλικά) *alma* σημαίνει ψυχή. Ο συνδυασμός των δυο αυτών εννοιών παραπέμπει στην ψυχική ανάταση που το θέατρο προσφέρει, τόσο στους συμμετέχοντες σε μια παράσταση, όσο και στους θεατές. Το γράμμα *λάμδα* τέλος συμβολίζει στη γαλλική γλώσσα το μέσο άνθρωπο, στον οποίο ακριβώς πιστεύουμε ότι το θέατρο απευθύνεται και τον οποίο εκφράζει.

Όταν, πριν από περίπου δυο χρόνια, με κινητήριο δύναμη την αγάπη για το θέατρο, η προσωπική μας ανάγκη για δημιουργία έγινε συλλογική έκφραση μιας ομάδας νέων ανθρώπων, όταν το κοινό όραμα των δύο σκηνοθετών της ομάδας έγινε κοινό όραμα επτά, στη συνέχεια 11 και σήμερα 20 μελών, τότε γεννήθηκε το ΑΛΜΑ.

Ήδη η δεύτερη παράσταση της ομάδας μας, ο διαδραστικός μονόλογος του Duncan Macmillan *Every Brilliant Thing*/Όλα Αυτά Τα Υπέροχα Πράγματα, ανέβηκε το Μάρτιο του 2019, μόλις λίγες ημέρες πριν από την αποψινή εκδήλωση. Το έργο παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στις Βρυξέλλες, ενώ είχε την πρωτοτυπία να παίζεται παράλληλα σε δυο γλώσσες, στα ελληνικά και στα αγγλικά, διευρύνοντας το άνοιγμα της ομάδας στην ευρύτερη θεατρόφιλη κοινότητα των Βρυξελλών.

Το ταξίδι μας όμως ξεκίνησε τον περασμένο Ιούνιο πάνω σε μια σχεδία, με το πρωτότυπο, σύγχρονο και εξαιρετικά επίκαιρο έργο του Ανδρέα Φλουράκη «Θέλω μια Χώρα». Ο Ανδρέας Φλουράκης πρωτοεμφανίστηκε στην ελληνική θεατρική σκηνή το 2001. Από τότε έχει γράψει περισσότερα από 20 θεατρικά έργα, πολλά εκ των οποίων έχουν παιχτεί και βραβευτεί στην Ελλάδα και το εξωτερικό (π.χ. διαγωνισμός μονόπρακτων του Θεάτρου Τέχνης, Eurodram) και έχουν μεταφραστεί σε περισσότερες από 10 γλώσσες.

Φωτογραφία από την παράσταση *Θέλω μια χώρα*

Το «Θέλω μια Χώρα» ανέβηκε για πρώτη φορά στις Βρυξέλλες στη σκηνή του θεάτρου de Lijsterbes. Την πρώτη μας αυτή παράσταση αγκάλιασε το κοινό των Βρυξελλών, ελληνόφωνο και όχι μόνο (η χρήση αγγλικών και γαλλικών υπερτίτλων επέτρεψαν και σε πολλούς μη ελληνόφωνους θεατές να παρακολουθήσουν την παράσταση). Η παράσταση επιλέχθηκε ανάμεσα σε 30 συμμετοχές για να διαγωνιστεί στο 8ο Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου, αλλά δυστυχώς απρόβλεπτες τεχνικές δυσκολίες δε μας επέτρεψαν να είμαστε τελικά παρόντες στο φεστιβάλ.

Φωτογραφία από την παράσταση *Θέλω μια χώρα*

Η θερμή αποδοχή αυτής της παράστασης, τα ολοένα και πιο επίκαιρα μηνύματά της (δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι στα 6 χρόνια περίπου ζωής του έργου, έχει ήδη ανέβει πολλές φορές τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό, Αγγλία, Αμερική, Ιταλία, ενώ για το 2019 έχουν προγραμματιστεί παραστάσεις στη Γερμανία, την Ινδία και το Μεξικό!) αλλά και η δημιουργική ευελιξία που προσφέρει μας οδήγησαν στην απόφαση να «δημιουργήσουμε» το «Θέλω μια Χώρα...Αλλιώς», δηλαδή μια επιτομή του κειμένου, με μια ομάδα ως επί το πλείστον διαφορετική από εκείνη του περασμένου Ιουνίου και μια διαφορετική προσέγγιση, που εστιάζει περισσότερο στη συλλογική κραυγή αγωνίας των μονάδων που αναζητούν μια νέα χώρα.

Η Ομάδα

Πληροφορίες-επικοινωνία:

alma.theatregroup@gmail.com

Επισκεφτείτε τη σελίδα μας στο Facebook:

<https://www.facebook.com/AlmaTheatreGroup/>

Ακολουθήστε μας στο Instagram:

[alma.theatregroup](https://www.instagram.com/alma.theatregroup)

Π ρ ό γ ρ α μ μ α Συντελεστές της εκδήλωσης

Χαιρετισμός από τον **Στρατή Πανούριο**, ηθοποιό και σκηνοθέτη του Εθνικού Θεάτρου της Ελλάδας

Α' Μέρος

• NOTA THEATRALE

Σκηνοθεσία: **Βούλα Καγιάσα**

Απόσπασμα από το έργο **ΤΙΠΟΤΑ** (Ευδόκιμος Τσολακίδης)
Ερμηνεύουν: **Βερόνικα Κόλιου, Βάλια Πανούση, Γιώτα Τσελέπη, Απόστολος Ιωακειμίδης**

• ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

Σκηνοθεσία: **Δημήτρης Αργυρόπουλος**

Απόσπασμα από το έργο **MANTAM ΣΟΥΣΟΥ** (Δημήτρης Ψαθάς)
Ερμηνεύουν: **Τίνα Μονογιού, Παναγιώτης Ηλιάδης, Σπυριδούλα Αναστασίου**

• ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

Σκηνοθεσία: **Τάσος Νυχάς**

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΗ ΑΝΑΣΤΡΕΨΙΜΟΣ (Δημήτρης Κεχαϊδής)
Ερμηνεύουν: **Απόστολος Ιωακειμίδης, Αντώνης Καστρισιανάκης και Βαρβάρα Κάζιρα**

• ΑΛΜΑ

Σκηνοθεσία: **Χρύσα Μπαλτζάκη, Κυπριανός Μουτεβελής**

ΘΕΛΩ ΜΙΑ ΧΩΡΑ...ΑΛΛΙΩΣ (βασισμένο στο έργο **ΘΕΛΩ ΜΙΑ ΧΩΡΑ** του Ανδρέα Φλουράκη)

Ερμηνεύουν: **Χρήστος Αϊβαλιώτης, Ελένη Ανδρεάδου, Στέλλα Δαραβίγκου, Αλέξανδρος Ζερβάκης, Αιμιλία Κίτσιου, Γιάννα Κυριακούδη, Αντωνία Μαλαίνου, Γρηγόρης Μάστορας, Φαίη Παπαντωνίου, Μαρία Παπούλια, Απόστολος Σαραντίδης, Γιώργος Φωτεινίδης-Ρεθεμιωτάκης**

Β' Μέρος

Στιγμιότυπα από το θεατρικό έργο **ΤΕΛΕΪΑ gr**
(Ομάδα **EX ANIMO**, Παναγιώτης ΜΕΝΤΗΣ,
Θανάσης ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ)

• Y-GREC

Σκηνοθεσία: **Γιάννης Γαβράς**

ΝΕΑ ΘΡΗΣΚΕΙΑ (Ομάδα **EX ANIMO**)

Ερμηνεύει: **Οδυσσέας Πανόπουλος**

ΠΕΤΑΜΕΝΑ ΛΕΦΤΑ (Θανάσης Παπαγεωργίου)

Ερμηνεύει: **Γιάννης Ρόδιος**

• ΘΕΣΠΙΣ

Σκηνοθεσία: **Αριστείδης Λαυρέντζος**

Η ΜΑΝΑ, Ο ΓΙΟΣ, Η ΝΥΦΗ (Θανάσης Παπαγεωργίου)

Ερμηνεύουν: **Κωστής Γεραρής, Άρτεμις Χατζή, Ανδριάνα Ασημακοπούλου**

Η ΓΡΙΑ, Η ΝΥΦΗ - ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΜΕ ΤΑΞΙ (Θανάσης Παπαγεωργίου)

Ερμηνεύουν: **Ανδριάνα Ασημακοπούλου, Γιώργος Μαγκλής, Φωτεινή Γκάβαλη, Άρτεμις Χατζή, Τάκης Καλατζής, Κωστής Γεραρής**

ΔΥΟ ΓΡΙΕΣ (Θανάσης Παπαγεωργίου)

Ερμηνεύουν: **Άρτεμις Χατζή, Τάκης Καλατζής, Αριστείδης Λαυρέντζος**

Η ΓΡΙΑ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ (Θανάσης Παπαγεωργίου)

Ερμηνεύουν: **Φωτεινή Γκάβαλη, Άρτεμις Χατζή**

• ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

Σκηνοθεσία: **Τάσος Νυχάς**

MANTAM ΣΟΥΣΟΥ (Παναγιώτης Μέντης)

Ερμηνεύουν: **Βαρβάρα Κάζιρα και Αντώνης Καστρισιανάκης**

• ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΕΛΓΙΟΥ

Σκηνοθεσία: **Γιάννης Γαβράς**

Η ΚΥΡΙΑ ΜΑΙΡΗ (Παναγιώτης Μέντης)

Ερμηνεύει: **Έφη Σπύρου**

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ (Θανάσης Παπαγεωργίου)

Ερμηνεύει: **Γεωργία Νομικού**

• ΛΥΚΕΙΟ των ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

Σκηνοθεσία: **Γιάννης Οικονομίδης, Μαρία Καραχάλιου,**

ΜΕΣΗΜΕΡΙΑΝΗ ΕΚΠΟΜΠΗ (Θανάσης Παπαγεωργίου)

Ερμηνεύουν: **Μαρία Χούλη, Ηλίας Ξυδιάς, Γεωργία Μανδέκη**

ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ (Θανάσης Παπαγεωργίου)

Ερμηνεύουν: **Αλίκη Σίμου, Ηλίας Ξυδιάς**

ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΟΥ ΜΠΑΜΠΑ (Θανάσης Παπαγεωργίου)

Ερμηνεύουν: **Μαρίνα Κώπτη, Ηλίας Ξυδιάς**

ΟΠΩΣ Η ΜΑΜΑ ΜΟΥ ... (Ομάδα **EX ANIMO**)

Ερμηνεύει: **Γαλάτεια Γιαλιτάκη**

Ενδυματολογική επιμέλεια, μακιγιάζ,
επιλογή μουσικής και ήχων:

Οι Ομάδες

Τεχνική Διεύθυνση: **Χρύσα Μπαλτζάκη, Tom Jacobs**

Επιμέλεια φωτισμών: **Γιάννης Γαβράς, Τάσος Νυχάς,**

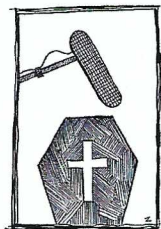
Αφίσα: **Γεωργία Νομικού**

Επιμέλεια εντύπου προγράμματος : **Τάσος Νυχάς**
(με βάση υλικό που παρείχε κάθε Ομάδα)

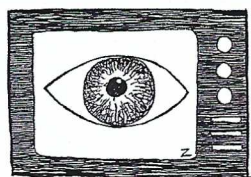
Παρουσίαση εκδήλωσης : **Μαρία Καραχάλιου**

Μεταξύ Α' και Β' Μέρους διάλειμμα 20'

Το ΤΕΛΕΪΑ gr παρουσιάστηκε στο Θέατρο Στοά στην Αθήνα το 2010. Αποτελείται από 56 θεατρικά στιγμιότυπα καθημερινής τρέλας που συναντάμε στη σημερινή υδροκέφαλη Αθήνα. Θα μπορούσε και το έργο να λέγεται ΤΕΛΕΪΑ EU ή ΤΕΛΕΪΑ OECD, δηλώνοντας ότι τα θέματα που θίγει μπορούμε να τα δούμε και σε οποιαδήποτε μεγαλούπολη της Ευρώπης ή του βιομηχανικού κόσμου (χώρες του ΟΟΣΑ). Φυσικά εδώ, είναι χωνεμένα και εκφρασμένα μέσα από το ελληνικό ιδίωμα. Είναι οι ιστορίες καθημερινής τρέλας με εφελτήριο την οικονομική κρίση που το 2010 είχε αρχίσει να γίνεται αισθητή στην Ελλάδα αλλά, με ακόμα έντονα τα αμορτισέρ, από την εποχή της ψευδο-ευδαιμονίας.

Τί είναι τα θεατρικά στιγμιότυπα; Σε ένα κείμενό του ο κριτικός του θεάτρου Κώστας Γεωργουσόπουλος μας τα διαφοροποιεί από τα μονόπρακτα. «Το μονόπρακτο» γράφει «φιλοδοξεί να χωρέσει σε λίγο χρόνο, με πυκνότητα θεαματικής έντασης, ένα θεατρικό ανάπτυγμα. Δηλαδή απαιτεί τουλάχιστον το ηθογραφικό και το ρεαλιστικό, να υπάρχει μία εξέλιξη μιμητικής πράξης, άρα τύποι και πιθανότερο χαρακτήρες που να συγκρούονται, να αναπτύσσονται εντός μικρού χρονικού διαστήματος και να οδηγούνται κατά το εικός και το αναγκαίον στη νοσταλγική θεατρική έξοδο. Το στιγμιότυπο (από την άλλη) είναι ένας θεατρικός ακαριαίος λόγος και μια ακαριαία μιμητική διατύπωση, κάτι σαν αστραπή, σαν ένα μικρό ρήγμα, μία δέσμη φωτός ή μια ριπή πολυβόλου, ένα θεατρικό σποτ. Ο συγγραφέας του στιγμιότυπου εκκινεί από μία εντύπωση, από έναν πυρήνα κοινωνικής συμπεριφοράς, από μία χειρονομία, από μια σημαίνουσα φράση και δομεί ένα θεατρικό μικροεπεισόδιο με στόχο να προβάλει το παρατηρούμενο και να το εντάξει με τρόπο θεατρικά θεμιτό, στον κόσμο των συμβόλων. Η γραφή ενός στιγμιότυπου δεν είναι εύκολη δουλειά. Χρειάζεται πρώτα ένα χτυπητό θέμα, ένα στόχο ορατό και ευανάγνωστο. Οφείλει να προβάλει προς επεξεργασία μια κοινόχρηστη αλήθεια, μια ... ιδεολογική στάση, μια ... συμπεριφορά αλλά χρησιμοποιώντας ... το γκροτέσκο και την υπερβολή, συχνά την υποβολή να καταστήσει το οικείο, το σύννηθες, το αδιάφορο συχνά, ... ανοίκειο, ασύννηθες και επικίνδυνο. Τα στιγμιότυπα αυτοσχεδιάζουν ... πάνω στην καθημερινή μας τρέλα. ... Μόνο με καταγιογιστικό σκηνοικό ρυθμό και απροσδόκητες εναλλαγές, ... μπορούν αυτά τα κείμενα να αποτελέσουν ... μια ψυχρολουσία και να συντελέσουν ώστε, μέσω ενός σκηνοικού σοκ, να αφυπνιστεί η υπνώττουσα καταναλωτική, γραφειοκρατική, αυτοικανοποιητική μας αυταρέσκεια.»

Χρειάζεται πρώτα ένα χτυπητό θέμα, ένα στόχο ορατό και ευανάγνωστο. Οφείλει να προβάλει προς επεξεργασία μια κοινόχρηστη αλήθεια, μια ... ιδεολογική στάση, μια ... συμπεριφορά αλλά χρησιμοποιώντας ... το γκροτέσκο και την υπερβολή, συχνά την υποβολή να καταστήσει το οικείο, το σύννηθες, το αδιάφορο συχνά, ... ανοίκειο, ασύννηθες και επικίνδυνο. Τα στιγμιότυπα αυτοσχεδιάζουν ... πάνω στην καθημερινή μας τρέλα. ... Μόνο με καταγιογιστικό σκηνοικό ρυθμό και απροσδόκητες εναλλαγές, ... μπορούν αυτά τα κείμενα να αποτελέσουν ... μια ψυχρολουσία και να συντελέσουν ώστε, μέσω ενός σκηνοικού σοκ, να αφυπνιστεί η υπνώττουσα καταναλωτική, γραφειοκρατική, αυτοικανοποιητική μας αυταρέσκεια.»

Οι **ex Animo** (στα λατινικά σημαίνει «από ψυχής» και εκφράζει απόλυτα την ομάδα) είναι μια θεατρική ομάδα που δημιουργήθηκε το 2005. Μέχρι τώρα έχει ανεβάσει δικά τους και δόκιμων συγγραφέων κείμενα στοχευμένα στη σάτιρα, το παράλογο και το γκροτέσκο. Στο πρόγραμμα της παράστασης διαβάζουμε ότι ο σκηνοθέτης Θανάσης Παπαγεωργίου είδε την παράσταση τους «Νοσφεράτου Διδόντικους» και τους πρότεινε να συνεργαστούν. Με άκρατη διάθεση για μοίρασμα γνώσης και στήριξης, με πολλά γέλια και συζητήσεις στην πορεία, ανακάλυψαν τον κοινό στόχο να προβληματιστούν και να παρουσιάσουν μια παράσταση που να έχει και τη δική τους ματιά για τη σύγχρονη Ελλάδα.

Ο **Παναγιώτης Μέντης** είναι παλιός γνώριμος του θεατρόφιλου κοινού της Αθήνας και του Θεάτρου Στοά. Τον έχουμε θαυμάσει και σαν ηθοποιό αλλά και σαν συγγραφέα. Γεννήθηκε στον Πειραιά το 1953. Σπούδασε θέατρο στη Δραματική Σχολή Πέλου Κατσέλη, και από το 1976 εργάζεται ως ηθοποιός στο θέατρο. Συνεργάστηκε με τους θιάσους: Αλίκης Βουγιουκλάκη, Θύμιου Καρακατσάνη, "Προσκήνιο" Αλέξη Σολομού, Θέατρο Πειραιά-Εξαρχείων, Αλέκου Αλεξανδράκη-Νόνικας Γαληνέα, το ΚΘΒΕ, το Εθνικό Θέατρο, το Θέατρο Στοά και τα ΔΗΠΕΘΕ Σερρών, Κομοτηνής, Κέρκυρας. Το συγγραφικό του έργο είναι αρκετά μεγάλο. Τρεις τόμοι με 10 θεατρικά έργα, θεατρικές διασκευές, σενάρια για σήριαλ στην τηλεόραση και το μυθιστόρημα με τίτλο "ΤΟ ΑΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΟ". Έχει βραβευθεί δύο φορές με κρατικό βραβείο από το Υπουργείο Πολιτισμού για τα θεατρικά του έργα: "Playmobil" το 1989, και "Αννα, είπα!" το 1994. Το 1997 βραβεύτηκε με τιμητική διάκριση από το Ίδρυμα Ωνάση, στον πρώτο Διεθνή Πολιτισμικό Διαγωνισμό του Ιδρύματος για συγγραφή θεατρικού έργου, για το θεατρικό του έργο "SAVE". Το 2001, στο δεύτερο Διεθνή Πολιτισμικό Διαγωνισμό του Ιδρύματος Ωνάση, τιμήθηκε με το τρίτο διεθνές βραβείο για το θεατρικό έργο "ΞΕΝΟΙ", που παρουσιάστηκε από τη Νέα Σκηνή του Εθνικού Θεάτρου.

Για τον **Θανάση Παπαγεωργίου** χρειάζονται πολλές σελίδες για να περιγράψουμε την προσφορά του στο Θέατρο! Γεννήθηκε στην Καισαριανή το 1938. Σπούδασε Θέατρο στη Δραματική Σχολή του Χρήστου Βαχλιώτη. Συνεργάστηκε με τους θιάσους Β. Διαμαντόπουλου-Μ. Αλκαίου, Τίτου Βανδής, Μιράντας Μπάρκουλη, Ηνωμένων Καλλιτεχνών, Ελευθέρας Σκηνής κ.ά. Το 1969 ιδρύει μαζί με τη Λήδα Πρωτοψάλτη και τον Τ. Καλφόπουλο τον θίασο "Βήματα". Η δικτατορία διαλύει τον θίασο. Το 1971 ιδρύει μαζί με την ηθοποιό Ελ. Καρπέτα το Θέατρο ΣΤΟΑ, το οποίο διευθύνει από το 1974 έως σήμερα που διανύει την 49^η (2019) θεατρική του περίοδο. Στο θέατρο αυτό με βασικό συνεργάτη την Λήδα Πρωτοψάλτη έχει ανεβάσει περίπου 70 έργα. Ο Θ. Παπαγεωργίου έχει γράψει θεατρικά έργα, τα οποία παίχθηκαν όλα στη Στοά σε δική του σκηνοθεσία. Έχει διδάξει υποκριτική σε αρκετές δραματικές σχολές και έχει παραδώσει σειρά μαθημάτων στο Θεατρολογικό Τμήμα της Σχολής Καλών Τεχνών της Θεσσαλονίκης. Συνεργάστηκε κατά καιρούς με διάφορες εφημερίδες και περιοδικά. Διετέλεσε Διευθυντής της Δραματικής Σχολής του Ωδείου Αθηνών (2005-2006) και Πρόεδρος του Δ.Σ. του Εθνικού Θεάτρου (2015-2018). Ανάμεσα στα βραβεία που πήρε αναφέρουμε ενδεικτικά: το 2000 το Βραβείο Κουν για τη σκηνοθεσία του στο έργο του Π. Μέντη "La cumparsita", το 2005 τιμήθηκε σαν σκηνοθέτης με το βραβείο "Φώτης Πολίτης" για την προσφορά του και το 2016 τιμήθηκε από τον Επίλογο για την συνολική προσφορά του στο θέατρο.

Γιάννης Οικονομίδης, Μαρία Καραχάλιου

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Το Μάιο του 1992 μαζί με δυο στενούς μου φίλους, τον Gérard Emion και τον Luc Battieuw, ιδρύσαμε τη θεατρική ομάδα Y-GREC.

Μαζί μας, γαλλόφωνοι και ελληνόφωνοι ηθοποιοί που είχαν παίξει σε έργα που είχα σκηνοθετήσει με άλλες ομάδες. Μας ακολούθησαν.

Όταν ξεκινήσαμε είχαμε πει: "Θα ανεβάζουμε διαφορετικά θεάματα σε διαφορετικούς χώρους". Η θεατρική όμως πραγματικότητα δεν διευκόλυνε πάντα αυτή μας την ευχή. Ανεβάσαμε στα γαλλικά ελληνικές τραγωδίες (Πέρσες, Αντιγόνη, Ηλέκτρα, Βάκχες, Τρωάδες), σύγχρονο και κλασικό ρεπερτόριο, έναν Βέλγο συγγραφέα και στα ελληνικά δύο Έλληνες σύγχρονους συγγραφείς (Λούλα Αναγνωστάκη και Βασίλη Κατσικονούρη) και ένα ζευγάρι Γάλλων, Agnès Jaoui και Jean-Pierre Bacri.

Όσο είμαστε καλά και αντέχουμε, θα συνεχίσουμε να κάνουμε παραστάσεις με αγάπη και δημιουργικότητα.

Μέχρι σήμερα, και αφού γιορτάσαμε τα 25 χρόνια παρουσίας μας στις Βρυξέλλες, έχουμε ανεβάσει 18 θεατρικά έργα

Έργα στα Γαλλικά

Τρελός για έρωτα, του Sam Sheppard

Πέρσες, του Αισχύλου

Pantagleize του Michel de Ghelderode

Ηλέκτρα, του Σοφοκλή

Αντιγόνη, του Σοφοκλή

Απόψε αυτοσχεδιάζουμε, του Luigi Pirandello

Ζορμπάς ο Έλληνας (διασκευή) του Νίκου Καζαντζάκη

Τελευταίες τύψεις πριν από τη λησμονιά, του Jean - Luc Lagarce

Βάκχες, του Ευριπίδη

Η ερωτευμένη υπηρέτρια, του Carlo Goldoni

Ξενοδοχείο ο Παράδεισος, του Georges Feydeau

Το ραφτάδικο, του Jean-Claude Grumberg

Ο γλάρος, του Anton Tchekhov

Τρωάδες, του Ευριπίδη (διασκευή J.-P. Sartre)

Λυσσασμένη γάτα, του Tennessee Williams

Επικίνδυνες σχέσεις του Christopher Hampton

Έργα στα Ελληνικά

Ο ήχος του όπλου, της Λούλας Αναγνωστάκη

Κάτι από οικογένεια, των J.L. Bacri και Agnes Jaoui

Το γάλα, του Βασίλη Κατσικονούρη

Διακρίσεις

Το 2017 η ομάδα έλαβε το Trophée Royal (το πρώτο βραβείο) για την παράσταση ΤΡΩΑΔΕΣ από τον διαγωνισμό που οργανώνει το Υπουργείο Πολιτισμού των Βρυξελλών για τις ερασιτεχνικές ομάδες

Προσεχείς εκδηλώσεις της Ομάδας μας

Το 2019 η ομάδα μας ανεβάζει δυο θεατρικά έργα:

- Η επανένωση βόρειας και νότιας Κορέας του Joel Pommerat στα γαλλικά, τέλος Μαρτίου
- Δεσποινίς Μαργαρίτα του Roberto Ataynte στα ελληνικά στις 15 και 16 Μαΐου

Επιλογή για τη σημερινή εκδήλωση.

Η ομάδα μας συμμετέχει εφέτος με δυο στιγμιότυπα από το έργο τελεία.gr.

Δυο σκηνές που οι συγγραφείς περιγράφουν με χιούμορ τις χαρακτηριστικές ιδιορρυθμίες του Έλληνα αλλά και γιατί όχι του Ευρωπαίου αστού.

Η αφίσα από το επόμενο έργο της Ομάδας

Επικοινωνία: gyannis@yahoo.fr

Ο ΘΕΣΠΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

ΙΔΡΥΣΗ, ΟΝΟΜΑ, ΑΡΧΕΣ

Ο ΘΕΣΠΙΣ Βρυξελλών ιδρύθηκε το 2002 από μέλη διαφόρων εθνικοτήτων, ως σωματείο χωρίς κερδοσκοπικό σκοπό. Σκοπός του η θεατρική δραστηριότητα σε όλες τις μορφές και σε περισσότερες γλώσσες. Βασικοί ιδρυτές ο Αριστείδης Λαυρέντζος και η Δέσποινα Σαλουρίδου, τώρα επίτιμη πρόεδροι.

Διοικείται από Δ. Σ. με επικεφαλής τους υπογράφοντες, Πρόεδρο και Γενική Γραμματέα.

Όταν στην ιδρυτική συνέλευση (22.4.2002) προτάθηκε το όνομα ΘΕΣΠΙΣ, η σκέψη μας πήγε στον πατέρα της τραγωδίας και πρώτο ηθοποιό στην ιστορία, τον Θέσπι από την Ικαρία της Αττικής. Είχε αρχίσει ως ηθοποιός. Ως γνωστό, η τραγωδία προήλθε από τον διθύραμβο, ύμνο προς τον Διόνυσο αδόμενο από Χορό 50 μελών. Σε μια από τις πομπές που ο Χορός έψαλλε διθύραμβους, στις 23 Νοεμβρίου 534 π.Χ., ο 32χρονος Θέσπις αποσπάστηκε από το Χορό και άρχισε διάλογο με τον κορυφαίο. Ήταν η πρώτη σκηνή του παγκόσμιου δράματος! Αφού άρχισε να σκηνοθετεί ο ίδιος, έκανε συχνά περιοδεία με τους ηθοποιούς του στην Αττική με ιππήλατο άρμα (Άρμα Θέσπιδος).

Εξάλλου, *θέσπις* είναι επίθετο στα αρχαία ελληνικά και σημαίνει εμπνευσμένος (βλ. σχετικό λήμμα στα λεξικά της αρχαίας ελληνικής). Από εκεί προέκυψε ο αγγλικός όρος *thespian* = ηθοποιός. Έχουμε διαμορφώσει τη λέξη και ως αρκτικόλεξο: τα γράμματα Θ Ε Σ σημαίνουν **Θεατρική Ελληνική Σκηνή**· τα Π Ι Σ υποδηλώνουν αρχές μας: **Παγκοσμιότητα, Ιδέες, Συναισθήματα**. Η πρώτη λέξη δείχνει το ευρύ φάσμα στο οποίο εννοούμε και ασκούμε το θέατρο (βλ. και παρακάτω, κατάλογος έργων μας). Υπό αυτό το πρίσμα ευθυγραμμίζαμε με τις αρχές της παγκόσμιας ημέρας θεάτρου και με το φετινό μήνυμά της από τον Carlos Celdrán (βλ. αρχική σελίδα προγράμματος). Η δεύτερη, **Ιδέες**, δεν σημαίνει πως είμαστε θέατρο ιδεών, αλλά πως αναζητούμε δημιουργικές και ανανεωτικές ιδέες που ζωογονούν και προωθούν περαιτέρω το θέατρο – π.χ. οι υπέρτιπλοι (γαλλικά, αγγλικά) που έχουμε καθιερώσει και επιτρέπουν στους ξενόγλωσσους να παρακολουθούν άνετα παραστάσεις μας. Η τρίτη, **Συναισθήματα**, υποδηλώνει ότι δεν είμαστε θέατρο εγκεφαλικό ούτε θέατρο πανηγυριών αλλά απευθυνόμαστε στις καρδιές των θεατών. Όπως λέει ο Όσκαρ Ουάιλντ στο φετινό μας έργο του (*Ιδανικός Σύζυγος*, βλ. παρακάτω), «η ζωή δεν μπορεί να κατανοηθεί χωρίς πολλή αγάπη, δεν μπορεί να βιωθεί χωρίς πολλή αγάπη· η αγάπη, και όχι η γερμανική φιλοσοφία, είναι το αληθινό κλειδί αυτού του κόσμου».

ΔΡΑΣΗ

Στα 18 χρόνια λειτουργίας μας ανεβάσαμε:

1. *Το δαχτυλίδι της μάνας*, Γιάννη Καμπύση, για πρώτη φορά σε θέατρο, 2002. Μαζί:
2. *Το άστρο της Βηθλεέμ*, Χάρη Σακελλαρίου, παιδικό, 2002
3. *Αυτοκράτωρ Μιχαήλ*, Άγγελου Τερζάκη, 2003 ελληνικά, 2004 γαλλικά. Πρώτη παράσταση σύγχρονου ελληνικού έργου στα γαλλικά στο Βέλγιο. Μαζί:
4. *Ιδού ο Νυμφίος έρχεται*, Διονυσίου Ρώμα.
5. *Les quatre vérités* (Γυμνές αλήθειες), Marcel Aymé, 2005 (γαλλ.)
6. *Χριστόφορος Κολόμβος*, Νίκου Καζαντζάκη, 2006 (θεατρικό αναλόγιο)
7. *Tout est bien qui finit bien* (*All's well that ends well* / *Τέλος καλό, όλα καλά*), Shakespeare, 2006 (γαλλ.)
8. *Η προξενήτρα* (The Matchmaker) Thornton Wilder, 2007
9. *Un mari idéal* (An Ideal Husband / *Ιδανικός σύζυγος*), Oscar Wilde, 2007 (γαλλ.)
10. *Παντρεύστε ένα διαμάντι* (Croque-Monsieur), Marcel Mithois, 2008
11. *Les ravés de l'ours* (Οι κοτρόνες της αρκούδας), Ζωρζ Φεντώ, 2008 (γαλλ.). Μαζί:

12. *Les veufs* (Οι χήροι), Louis Calaferte. Virton, 2008
13. *Φοβάσαι το ξύλο* (La peur des coups), Georges Courteline, 2008. Μαζί:
14. *Το γαϊτανάκι της απάτης* (Turcaret), Alain-René Lesage, 2009
15. *Ο Βυσσινόκηπος*, Τσέχωφ, 2010
16. *Αλέξανδρος ο Μέγας*, Ζαν Ρασίν (Ρακίνα), 2011. Έμμετρη μετάφραση Αριστ. Λαυρέντζου. Πρώτο βραβείο Ελληνικής Εταιρείας Μεταφραστών Λογοτεχνίας 2015
17. *Η χυλόπιτα* (Le Dindon), Georges Feydeau, 2011
18. *Η επίσκεψη της γηραιάς κυρίας* (Der Besuch der Alten Dame), Friedrich Dürrenmatt, 2012.
19. *Κόϊτα τους*, Μάριου Ποντίκι, 2013
20. *Η σπουδαιότητα του να λέγεται Έρνεστ* (The Importance of Being Ernest), Oscar Wilde, 2014.
21. *Η Δαιμονική Μηχανή* (La Machine Infernale), Jean Cocteau, 2015
22. *Η τρίτη όψη του νομίσματος*, Δήμου Αγγελούση, 2016
23. *Δωδέκατη Νύχτα ή Αυτό που Επιθυμείτε* (Twelfth Night or What You Will), Shakespeare, 2017.
24. *Πρόταση γάμου*, του Τσέχωφ, 2018 (Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου).
25. *Ο Ταρτούφος*, Μολιέρου, 2018
26. Στη φετινή Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου (27.3.2019) παίζουμε σκηνές από το ΤΕΛΕΙΑ.gr των Ex animo, Μέντη, Παπαγεωργίου (βλ. κεντρική σελίδα)
27. ΕΠΟΜΕΝΟ ΕΡΓΟ ΜΑΣ: *Ιδανικός Σύζυγος*, Όσκαρ Ουάιλντ, 9-12 Μαΐου 2019, στο θέατρο Comédie Claude Volter

Βρίσκετε ορισμένες παραστάσεις μας και στο youtube (όπου και μία παράσταση από την ιδιαίτερα μου πατρίδα) https://www.youtube.com/results?search_query=aristeidis+lavrentzos Επίσης στηρίζουμε παραστάσεις που έρχονται στο Βέλγιο από την Ελλάδα και από άλλα μέρη, και με ένα μέρος των εσόδων μας συντρέχουμε πάσχοντες συνανθρώπους μας.

Τέλος ο ΘΕΣΠΙΣ είναι ευτυχής που η εμπειρία που αποκτήθηκε στους κόλπους του ήταν μια στερεή βάση από όπου ορισμένοι συνάδελφοι (ηθοποιοί και άλλοι καλλιτεχνικοί συντελεστές) ξεκίνησαν να χτίσουν δικές τους ομάδες ή ανεξάρτητες παραστάσεις, οι οποίες μας πλουτίζουν όλους.

Αριστείδης Λαυρέντζος, Άρεμις Χατζή

Από την παράσταση *Ο Ταρτούφος* του Μολιέρου, Μάιος 2018

Επικοινωνία: thespis.theatre@gmail.com

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΕΛΓΙΟΥ

Το Ελληνικό Θέατρο Βελγίου (ΕΘΒ) δημιουργήθηκε αρχές της δεκαετίας του 90, από μια ομάδα Ελλήνων των Βρυξελλών, οι οποίοι με αγάπη και μεράκι για τα γράμματα και τη θεατρική τέχνη, με κίνητρο την προσφορά, τη δημιουργία και τη συμμετοχή στα κοινά ξεκίνησαν τις πρώτες θεατρικές εκδηλώσεις που οδήγησαν στη δημιουργία του ΕΘΒ (1992).

Επικοινωνία: ellitheabe@gmail.com
<http://ellinikotheatro.blogspot.com/>

Λίγα λόγια για τη συμμετοχή του ΕΘΒ στην Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου

"Όταν ξέρει πως υπάρχει κάποιος να τον περιμένει, ο άνθρωπος γλυκαίνει, ημερεύει..."

Η κυρία Μαίρη είναι ένας απλοϊκός άνθρωπος που, παρόλο που περνάει το δικό της προσωπικό δράμα, παίρνει δύναμη προσπαθώντας να κάνει τους πιο άτυχους της ζωής από αυτή να αισθάνονται...άνθρωποι!

Ένα μάθημα ζωής και ανθρωπιάς που θα προσπαθήσω, με σεβασμό και συγκίνηση, να αποδώσω και να μοιραστώ με το κοινό.

Εφη Σπύρου

Ο πυρήνας των θεατρικών μου σχετίζεται με την ιδέα της αυτονομίας της υποκριτικής και τη μετατροπή του ρόλου σε πράξη, αλλά και με την ιδέα της τελεολογικής σύγκρουσης ενός κειμένου με την αναπόφευκτη υλοποίησή του... Λόγω του μεγάλου μεγέθους των ρόλων μου, όταν λειτουργούν πολλοί μαζί, θα έλεγα ότι κάνω αποκαταστάσεις... Θα έλεγα πως μάλλον έχω μια έμφυτη τάση προς την ιδέα της προσωπικής προβολής. Μου αρέσει η ιδέα να απομακρύνεται και κινείται από κάτι που τον περιέχει απαραίτητα. Θα έλεγα πως αυτή η αναρχία συνάδει με μια αποκαλυπτική ιδέα παρουσίας, όπου ο ηθοποιός μπορεί να είναι ο μόνος παραμένων... Σας ευχαριστώ πολύ, καληνύχτα σας.

Κάπως έτσι ξεκίνησε η σημερινή περιπέτεια. Και τι άλλο θα μπορούσα να την πω εκτός από περιπέτεια; Όταν όλες οι λέξεις μοιάζουν το ίδιο σε πρώτη - μη σας πω και σε δέκατη - ανάγνωση... Ελπίζω αυτή η οργάνωση, ανασύνταξη, συμπύκνωση και κατασκευή καταστάσεων στο μυαλό μου να φέρει το επιθυμητό αποτέλεσμα! Καλή μας διασκέδαση.

Γεωργία Νομικού

Λίγα λόγια για τον ΓΙΩΡΓΟ ΑΝΔΡΟΝΙΔΗ

Οι συμμετέχουσες θεατρικές ομάδες των Βρυξελλών ομόφωνα συμφώνησαν να αφιερωθεί η φετινή Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου στον αείμνηστο Γιώργο Ανδρονίδη (1924 - 2018).

Από τα ιδρυτικά μέλη του Ελληνικού Θεάτρου Βελγίου, επί σειρά ετών Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου, ο Γιώργος συμμετείχε πάντα ενεργά στις παραστάσεις μας. Η τελευταία φορά που τον φιλοξένησε το σανίδι ήταν τον Δεκέμβριο του 2017, στα πλαίσια του εορτασμού των 25 ετών της ομάδας μας, ερμηνεύοντας - les και το γνώριζε - τον *Επικήδειο* του Ι. Καμπανέλλη.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΕΛΓΙΟΥ ΤΟ 25ΧΡΟΝΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΕΘΒ (1993 - 2018)

Μάιος 1993: ΜΙΑΣ ΠΕΝΤΑΡΑΣ ΝΙΑΤΑ - Πρετεντέρη - Γιαλαμά, Σκηνοθεσία Βάσου Ανδρονίδη

Απρίλιος 1994: Η ΑΥΛΗ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ - Ιάκωβου Καμπανέλλη, Σκηνοθεσία Πέτρου Σεβαστίκογλου

Νοέμβριος 1994: Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΠΑΡΑ ΛΙΓΟ ΒΕΖΥΡΗΣ - Γ. Σκούρη, Σκηνοθεσία Πέτρου Σεβαστίκογλου

Μάιος 1995: ΔΑΦΝΕΣ ΚΑΙ ΠΙΚΡΟΔΑΦΝΕΣ - Δ. Κεχαϊδή / Ε. Χαβιαρά, Σκηνοθεσία Βάσου Ανδρονίδη

Δεκέμβριος 1995: ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΦΑΝΑΡΙΑ - Α. Γαλανού, Σκηνοθεσία Κώστα Λαμπρούλη

Μάιος 1996: Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ - Ιάκωβου Καμπανέλλη / Ο ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ - Φ. Τρέζου / ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ - Α. Στάικου, Σκηνοθεσία Κώστα Λαμπρούλη

Δεκέμβριος 1996: ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ - Αριστοφάνη, Σκηνοθεσία Ι. Οικονομίδη

Απρίλιος 1997: Η ΤΕΛΕΤΗ - Π. Μάτεσι / ΤΟ ΠΡΟΞΕΝΙΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ - Β. Ζιώγα, Σκηνοθεσία Κώστα Λαμπρούλη

Δεκέμβριος 1997: ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΤΟΥΣ ΣΚΛΗΡΟΥΣ - Ν. Τσιφόρου / Π. Βασιλειάδη, Σκηνοθεσία Ι. Οικονομίδη

Ιούνιος 1998: ΜΕ ΔΥΝΑΜΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΗΦΙΣΙΑ - Κεχαϊδή / Χαβιαρά, Σκηνοθεσία Βάσου Ανδρονίδη

Ιανουάριος 1999: ΑΛΛΟΙΜΟΝΟ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ - Χ. Γιαννακόπουλου / Α. Σακελλάριου, Σκηνοθεσία Βάσου Ανδρονίδη

Δεκέμβριος 1999: Ο ΠΡΟΘΑΛΛΑΜΟΣ - Γιοβάνας, Σκηνοθεσία Εύης Οικονομίδου

Νοέμβριος 2001: Ο ΜΙΔΑΣ ΕΧΕΙ ΑΥΤΙΑ ΓΑΙΔΑΡΟΥ - Μ. Κορρέ, Σκηνοθεσία Βάσου Ανδρονίδη (συμπαραγωγή με το Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι)

Φεβρουάριος 2003: Η ΚΥΡΙΑ ΕΧΕΙ ΝΕΥΡΑ - Δ. Γιαννουκάκη, Σκηνοθεσία Βάσου Ανδρονίδη

Μάιος 2003: Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΕΡΝΑ ΑΠΟ ΜΕΣΑ - Ιάκωβου Καμπανέλλη, Σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά

Ιούνιος 2004: ΤΑ ΜΩΡΑ ΤΑ ΦΕΡΝΕΙ Ο ΠΕΛΑΓΟΣ - Θ. Παπαθανασίου / Μ. Ρέππα, Σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά

Ιούνιος 2005: Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ - Ηλία Καπετανάκη, Σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά (συμπαραγωγή με το Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι)

Ιανουάριος 2007: ΡΩΜΑΙΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΕΤΑ - Μπισοτ, Σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά

Ιανουάριος 2009: Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ - Γρηγόρη Ξενόπουλου, Καλλιτεχνική διεύθυνση Εύης Οικονομίδου

Δεκέμβριος 2009: Η ΚΑΣΕΤΑ - Λούκας Αναγνωστάκης, Σκηνοθεσία Τάκη Χρυσανθόπουλου

Φεβρουάριος 2011: ΜΙΚΡΟΑΣΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ - Παύλου Μάτεσι, Σκηνοθεσία Ιωάννη Κατσάνου

Οκτώβριος 2012: ΑΠΟΦΕ ΤΡΩΜΕ ΣΤΗΣ ΙΟΚΑΣΤΗΣ - Άκη Δήμου, Σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά

Μάιος 2013: ΤΟ ΣΩΣΕ - Michael Frayn, Σκηνοθεσία Γιάννη Αμπαζή

Οκτώβριος 2014: MATOMENOS GAMOS - Federico Garcia Lorca, Σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά

Φεβρουάριος 2016: 8 ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝΤΑΙ - Robert Thomas, Σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά

Ιανουάριος 2017: 70ΤΑ ΛΟΓΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ - Λεωνίδα Προυσαλίδη, Σκηνοθεσία Πάνου Γουργιάδη

Δεκέμβριος 2017: ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ ΟΡΕΣΤΗ / Ο ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ - Ιάκωβου Καμπανέλλη, Σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά

Οκτώβριος 2018: Η ΖΩΗ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΟΥ - Romain Gary (Emile Ajar) Σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά

Θεατρική Ομάδα
ΛΥΚΕΙΟΥ των ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

Η Θεατρική Ομάδα του ΛΕΒ δημιουργήθηκε το 1998 στο πλαίσιο των πολιτιστικών εκδηλώσεων του ΛΕΒ το οποίο ιδρύθηκε το 1992 με σκοπό την καλλιέργεια και προώθηση της εθνικής πολιτισμικής κληρονομιάς. Το ΛΕΒ προσπαθεί να υπηρετήσει και να μυήσει τους φίλους του στην παράδοση με μέσα συγκριτικά, διαδραστικά και σύγχρονα. Γιατί η παράδοση είναι σαν τους βιολογικούς οργανισμούς. Εξελίσσεται. Ξεκινάει από εκεί που μπερδεύεται η μνήμη με τον μύθο και μεταλλάσσεται, προσαρμόζεται, εμπλουτίζεται και συνεχίζει μέσα από περιβάλλοντα που και αυτά με τη σειρά τους αλλάζουν.

Στη θεατρική ομάδα συμμετέχουν παιδιά και ενήλικες που έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για καλλιτεχνική δημιουργία. Μέχρι σήμερα έχουν πραγματοποιηθεί οι εξής παραστάσεις και δρώμενα: **Ήλιος, ήλιος και βροχή**, Ζ. Βαλάση (1998), **Ο αγαπητικός της Βοσκοπούλας** Δ. Κορομηλά (1999), **Ας κρατήσουν οι χοροί...** (2001), **Ελλήνων Μετανάστευση: Μνήμες** (2002), **Μισάνοιχτο παράθυρο στη μνήμη - Εκεί Πολυτεχνείο** (2003), **Να μπεις απ' το παράθυρο στη Σμύρνη** (2006), **Ο Κύκλος με τη Κιμωλία**, Μπ. Μπρεχτ μετ. Οδ. Ελύτη (2007), **Moirai@Strofilia.com** (2008), **Cine Αστέρια. Σήμερα Ελληνική ταινία** (2009), **Το Παραμύθι χωρίς όνομα**, Ιακ. Καμπανέλλη (2011), **Κι αν θα διψάσεις για νερό...** αφιέρωμα στο Νίκο Γκάτσο (2012), **Ένα μπαλόνι μουσικά**, Β. Παπαδημητράκη – Ν. Καραγιάννη (2012), **Μαρία Πενταγιώτισσα**, Μποστ (2013), **Ο φίλος μας ο Αίσωπος**, Γ. Νεγρεπόντη (2013), **Η Μικρή μας πόλη**, Θόρντον Ουάιλντερ μετ. Μ. Βολανάκη (2014), **Η ζωγραφιά της Χριστίνας**, Ευγ. Τριβιζά (2014), **Ο άστεγος τ' ουρανού**, (2015), **Τ' Αη Γιαννιού του Θεριστή**, (2015), **Το μαγικό βιολί**, Μ. Γραμματικάκη (2016), **Η δοκιμασία**, Άρθουρ Μίλλερ (2017), **Προβολές στο Νίκο Καζαντζάκη**, αποσπάσματα από το έργο **Ο Καπετάν Μιχάλης** με τραγούδια σε μουσική του Μάνου Χατζιδάκι (2017), **Ο Ουρανός κατακόκκινος**, Λούλας Αναγνωστάκη (2018).

Επικοινωνία: karahalioumaria@gmail.com

loannis.economidis@gmail.com

Βλέποντας μια μεσημεριανή εκπομπή μαζί με τη μαμά μου

Όταν παρακολουθήσαμε το 2010 στο θέατρο Στοά, το έργο των Ex Animo, Παναγιώτη Μέντη και Θανάση Παπαγεωργίου «ΤΕΛΕΙΑ gr» σε σκηνοθεσία Θανάση Παπαγεωργίου, μας εντυπωσίασε η γρήγορη, ακαριαία και καυστική κριτική σε ένα σύστημα που αντιλαμβανόμασταν ότι μας έφερνε στα χείλη του γκρεμού. Ας μη ξεχνάμε ότι το 2010 δεν είχε ακόμα φανεί στην Ελλάδα το μέγεθος της καταστροφής που ήδη είχε αρχίσει στην Αμερική σαν επακόλουθο της κατάρρευσης των Lehman Brothers. Η «μυθολογία» τότε ήταν πως η ζημιά θα ήταν εμφανής μόνο στις μεγάλες καπιταλιστικές χώρες και εμείς που δεν ανήκαμε σ' αυτές, δεν είχαμε τίποτα να φοβηθούμε. Έτσι, είδαμε το έργο σαν μια κριτική της μεταπολιτευτικής πολιτικής της «ψευδο-ευμάρειας», του καταναλωτισμού, της απληστίας, του «ωχ-αδελφισμού», της πρωινής τσιφτελοζέιμπεκιάς και ... πολλών άλλων προϊόντων τηλεσκοιπιδιών, life style και... Live your myth!

Όταν διαβάσαμε αργότερα το βιβλίο, τα κείμενα ήταν δημοσιευμένα κατά τη σειρά των συγγραφέων και όχι κατά τη σειρά που τα συνέγραψε ο σκηνοθέτης. Εκεί φάνηκε, ότι οι θεατρικές αυτές ψηφίδες αποκτούσαν άλλη δυναμική ανάλογα με τη σειρά που θα τις διάβαζε κανείς. Στο χέρι, λοιπόν, του σκηνοθέτη υπήρχε και άλλο ένα εργαλείο πέρα από τη σκηνοθετική ματιά και τον ρυθμό: η σειρά των κειμένων. Και επειδή τίποτα δεν είναι στατικό και τίποτα δεν διαβάζεται ερήμην της ιστορίας αλλά και ερήμην του σημερινού περιβάλλοντος χώρου και χρόνου, η αναδιανομή κάποιων κειμένων του «ΤΕΛΕΙΑ gr» και η εκάστοτε σκηνοθετική ματιά, μπορούσαν να δώσουν κάτι διαφορετικό από το αρχικό, αναμένοντας τη δόνηση που περιμένει κανείς από τη θεατρική πράξη.

Από το 2010 μέχρι σήμερα έγιναν πολλά και στην πατρίδα μας αλλά και έξω από αυτή, στην Ευρώπη, την Αμερική και γενικά στον κόσμο. Κάτι που νομίζαμε ότι άρχισε σαν οικονομική κρίση, γρήγορα αποκαλύφτηκε σαν πολιτισμική και περιβαλλοντική κρίση που μόνο εικασίες κάνουμε για το πού μας πηγαίνει. Δύσκολη και ίσως απλοϊκή η αποκωδικοποίηση αυτής της αλλαγής. Τη μετάλλαξη όμως τη βλέπουμε, όχι μόνο στους άλλους, αλλά και μέσα στον πρωινό μας καθρέφτη. Εκείνοι οι συγγραφείς των δυστοπιών, ο Orwell, ο Kafka, ο Huxley, ο Brudbury, ο Lang, ο Σαμαράκης αρχίζουν και ωχριούν μπροστά στη σημερινή μας καθημερινότητα. Όλοι αυτοί μίλησαν για γκρίζα ολοκληρωτικά καθεστώτα, ενώ εμείς με μια πολύχρωμη, σε στυλ Benetton ή των κινέζικων απομιμήσεων της «ελευθερίας», παραδίδουμε στον κυβερνοχώρο τα προσωπικά μας δεδομένα, γινόμαστε σκλάβοι της πιο κακόγουστης καταναλωτικής επιβολής, θυσιάζουμε προσωπικές ή οικογενειακές σχέσεις στο κυνήγι ενός ανύπαρκτου θησαυρού, καταστέλουμε όποια μορφή σκέψης, ιδεολογίας και αντίρρησης στο φόβο της ανεργίας ή του αποκλεισμού, λοιδορούμε κάθε μορφή πολιτισμού συγγενούς το με ένα λαμέ lifestyle, καταναλώνουμε τοξικά πολύχρωμα αγαθά και τέλος μολύνουμε ασύστολα το περιβάλλον θαρρείς και είμαστε μόνοι μας και οι τελευταίοι πάνω στη γη ... Με δυο λόγια, ζούμε σε μια μετα-Οργουελλική εποχή μέσα σε ένα αποχαυνωτικό νιρβάνα.

Η Θεατρική Ομάδα του ΛΕΒ, διάλεξε από το σπονδυλωτό έργο «ΤΕΛΕΙΑ gr» τέσσερα στιγμιότυπα, ένα από τη συλλογή των Ex Animo και τρία από τα κείμενα του Θανάση Παπαγεωργίου. Τα τέσσερα μαζί, στη σειρά όπως εμείς τα βάλαμε, τα διαβάσαμε μέσα από την ψυχολογία της εποχής. Φτιάχνουν μια μικρή ιστορία με λίγες γραμμές, όπως φτιάχνουν οι σκηνογράφοι ένα ολόκληρο κοινωνικό σχόλιο χρησιμοποιώντας ένα μολύβι ή ένα μαρκαδόρο. Τα τέσσερα μικρά κείμενα αγγίζουν σα μητρική βελόνα κάποια από τα θέματα της περιρρέουσας ατμόσφαιρας. Ούτε για δοκίμιο πρόκειται αλλά ούτε και για μονόπρακτο. Πρόκειται για μια μολυβιά πάνω σε μία selfie που τραβήξαμε δείχνοντας το βεβιασμένο χαμόγελο μας.

Γιάννης Οικονομίδης, Μαρία Καραχάλιου

Carlos Celdrán

Είναι ένας βραβευμένος και πολύ σεβαστός σκηνοθέτης, θεατρικός συγγραφέας, ακαδημαϊκός και καθηγητής, ο οποίος ζει και εργάζεται στην Αβάνα της Κούβας, παρουσιάζοντας το έργο του σε όλο τον κόσμο.

Γεννηθείς το 1963 στην Αβάνα, ο Carlos Celdrán εμπλούτισε αρχικά την αγάπη και την εξειδίκευσή του στο θέατρο στο Ανώτερο Ινστιτούτο Τέχνης στην Αβάνα, όπου έλαβε πτυχίο στις Παραστατικές Τέχνες (Performing Arts Studies). Αφού αποφοίτησε με τιμητική διάκριση το 1986, ασχολήθηκε επαγγελματικά με τον τομέα εκπαίδευσής του, εργαζόμενος αρχικά ως σύμβουλος και αργότερα ως σκηνοθέτης για το Teatro Buendía στην Αβάνα.

Κατείχε το ρόλο αυτό μέχρι το 1996, όταν αποφάσισε ότι ήταν η σωστή στιγμή να δημιουργήσει τη δική του θεατρική ομάδα, την πλέον παγκοσμίως γνωστή και εξαιρετικά αξιόλογη Argos Teatro. Έχοντας ως βάση την Αβάνα, το Argos Teatro έχει κερδίσει μεγάλη φήμη μέσα από την παρουσίαση ευρωπαϊκών κλασικών, σύγχρονων λατινοαμερικανικών θεατρικών έργων και πρωτότυπων παραγωγών υπό την ειδική επίβλεψη του Carlos Celdrán ως σκηνοθέτη.

Οι παραστάσεις του Argos Teatro έχουν ως στόχο να δώσουν νέα πνοή μέσα στον κανόνα του σύγχρονου ευρωπαϊκού θεάτρου, με παραστάσεις των Μπρεχτ, Μπέκετ, Ίβεν και Στρίντμπεργκ φέρνοντας τον ευρωπαϊκό πολιτισμό και τις προτιμήσεις, στο κοινό της Λατινικής Αμερικής. Το Argos Teatro επικεντρώθηκε στο έργο Κουβανών θεατρικών συγγραφέων, παρουσιάζοντας παραγωγές ντόπιων καλλιτεχνών όπως ο Gonzalez Melo, σε πολλές περιπτώσεις. Είναι αυτή η συνύφανση διαφορετικών πολιτισμών που βοήθησε το Argos Teatro, μία από τις κορυφαίες θεατρικές ομάδες της Κούβας, να αναγνωριστεί πέρα από τα σύνορα. Το περίφημο εργαστήριο υποκριτικής του Argos Teatro, το οποίο επιδιώκει να βρει μια κοινή γλώσσα για τους καλλιτέχνες, έχει θεωρηθεί και ανακηρυχθεί ως μια πρωτοβουλία που ενώνει τον κόσμο.

Η σημαντικότερη στιγμή στην πορεία του θιάσου μέχρι σήμερα, αποτελεί η παραγωγή Δέκα Εκατομμύρια, που έγραψε και σκηνοθέτησε ο ίδιος ο Carlos Celdrán. Αυτή η παραγωγή απέσπασε εγκωμιαστικές κριτικές και παρουσιάστηκε επί σκηνής τόσο στην Κούβα όσο και διεθνώς. Η πιο πρόσφατή του παραγωγή, Misterios y pequeñas piezas (Μυστήρια και μικρά κομμάτια) το 2018, επίσης σε κείμενο και σκηνοθεσία του Carlos Celdrán, έτυχε κι αυτό θερμής υποδοχής.

Αυτές οι προσπάθειες του Carlos Celdrán, για την Κούβα και το διεθνές θέατρο, τον έχουν αναδείξει σε διακεκριμένο άνθρωπο του θεάτρου με αμέτρητα βραβεία και επαίνους. Έλαβε το Βραβείο Θεατρικών Κριτικών Κούβας στην κατηγορία «Καλύτερη Σκηνοθεσία», 16 φορές από το 1988 έως το 2018. Πέρα από αυτή τη σημαντική επιβράβευση, έχει κερδίσει επίσης την αναγνώριση της χώρας του και του κόσμου, αποσπώντας την Εθνική Διάκριση του Κουβανικού Πολιτισμού το 2000 και το Εθνικό Βραβείο Θεάτρου της Κούβας το 2016, μεταξύ πολλών άλλων.

Κατά τη διάρκεια της αξιοσημείωτης αυτής καριέρας, ο Carlos Celdrán παρέμεινε αφοσιωμένος στο να εμπνέει και να βοηθά άλλους, ως καθηγητής σε ιδρύματα υψηλού επιπέδου στην Κούβα, τη Νότια Αμερική και την Ευρώπη. Ο ίδιος στη συνεχή προσπάθειά του να βελτιώσει και να εμβαθύνει τις γνώσεις του, έλαβε το μεταπτυχιακό του δίπλωμα το 2011 από το Πανεπιστήμιο Rey Juan Carlos της Μαδρίτης.

Οι ικανότητες διδασκαλίας του Carlos Celdrán τον ανέδειξαν σε διδακτικό μέλος του Ανώτατου Ινστιτούτου Τεχνών της Κούβας για περισσότερο από 20 χρόνια και υπήρξε επικεφαλής του μεταπτυχιακού μαθήματος σκηνοθεσίας από το 2016, κληροδοώντας τις γνώσεις του στις επόμενες γενιές των Κουβανών θεατρικών δημιουργών. Την ίδια στιγμή βρίσκει την διέξοδο του για καλλιτεχνική έκφραση στη σκηνοθεσία και τη δραματολογία με το Argos Teatro.